

det kunde løse den Opgave, og derfor have vi ment, det var rigtigst at søge paa enhver Maade at faa Kommunerne til at gøre det ved at stille dem i Udsigt den ret betydelige Støtte, der tales om i Kommissionsforslaget, ogsaa derved, at man forbeholdt for de kommunale Tuberkulosehospitaller alene den Støtte, som kan gives saadanne Hospitaler. Det kunde tænkes, at der ved privat Initiativ kunde opstaa et Par Anstalter indenfor en Amtskommune eller en Købstad, som gjorde, at vedkommende Amt ikke mente, at det kunde svare sig, men at det kunde være rimeligt for dem at indrette et særligt Tuberkulosehospital eller en særlig med egen Bygning forsynet Afdeling af deres Sygehus. Det mente man bedst at kunne faa Kommunerne til, naar man gav dem Ret til Tilskud af den Størelse, her er bestemt, ikke alene til Driften, men ogsaa til Bygningerne, og saa forbeholdt den Virksomhed for dem. Jeg tror, der er noget rigtigst i denne Betragtning, i hvert Fald samledes Kommissionen derom, og der sad dog ikke faa praktiske Kommunalnænder deri foruden Læger og andre. Jeg tror, vi gjorde rigtigst i paa dette Punkt at fastholde Kommissionsforslaget. Efter Regeringsforslaget skulde der kunne gives Tilskud til Opførelse af alle Sygehuse, altsaa ogsaa til Sanatorier, Kysthospitaler og lignende, men det tror jeg vil være at sprede Kræfterne mere, end rigtigst er, idet det har vist sig, at med Hensyn til Sanatorier kan det private Initiativ magte Opgaven, naar de faa Tilskud til Driften. Det samme tror jeg med Hensyn til Kysthospitaler og Kystsanatorier. Den tilsyneladende mindst taknemmelige Opgave tror jeg er med Hensyn til Tuberkulosehospitaller, og derfor tror jeg, det er rigtigst at forbeholde for dem det særlige Fortrin med Hensyn til Statstøtte, at de alene faa Ret til Understøttelse af Staten i et bestemt Forhold til Opførelsen af Bygninger.

Med Hensyn til det finansielle er det jo klart, at det er en ikke ubetydelig Byrde, der lægges paa Statskassen. Efter Kommissionsforslaget er det anslaaet til ca. 1 Mill. Kr. Nu tror jeg, Kommissionsforslaget har været ædrueligt; de 500 Sanatoriepladser, der ere forudsatte, ere snarere for lidt end for meget. Nu have vi snart de 500, men jeg tror ikke, det er tilstrækkeligt til Fyldestgørelse af Efterspørgslen. Der ligger i Nationalforeningen adskillige Hundrede Ansøgninger fra Personer, der vente paa Optagelse. Det er jo især Kvinder, som vi have haft meget ringe Plads

til i Nationalforeningen; naar vi faa opført Sanatoriet ved Skørping, faa vi bedre Plads, men der vil vedblive at være Ekspektanter baade blandt Mænd og Kvinder, selv om vi faa alle de Sanatorier opførte, der staa paa Planen. Der er en anden Ting, jeg vilde henlede Opmærksomheden paa. Vi havde anslaaet 3 Maaneder som Behandlingstid. Det har vist sig, at 108 Dage har været det gennemsnitlige paa Silkeborg Sanatorium, og det er nok muligt, at den gennemsnitlige Varighed af Behandlingen i Fremtiden vil udstrække sig derudover, saa vi have anslaaet ret ædrueligt ved at sætte 1 Mill. Kr. Hvis nu Statstilskuddet skal reduceres fra tre Fjerdedele til det halve, reducerer man ganske vist dette Tal noget, men jeg maa udtale som min Opfattelse, at 1 Million om Aaret er ganske vist en stor Byrde for Statskassen, men ingenlunde for meget til Tuberkulosens Bekæmpelse i det hele, naar vi ved at yde et saadant Bidrag fra Statskassens Side vilde kunne komme til at staa absolut i Spidsen for alle Nationer i Kampen mod Tuberkulosen. Naar vi derved vilde faa en meget nærliggende Mulighed for efterhaanden at indskrænke denne Sygdom saa meget, som der er Mulighed for at indskrænke den, saa er der ikke nogen Penge, der ere givne saa godt ud her i Landet som denne Million Kroner. Den vil komme ind igen ikke blot i Form af Afværgelse af Ulykker for Tusinder af Mennesker, men ogsaa økonomisk derved, at vi hindre unge Mænd og Kvinder i den bedste Alder, hvori de kunne gavne Samfundet mest, fra at dø bort, blive invalide som nu paa Grund af denne Sygdoms Hærgen.

Derfor tror jeg, vi ikke skulle blive forskrækkede for dette store Tal, men indrette Ordningen saaledes, at vi kunne tage Kampen op paa en saa effektiv Maade som muligt, og det tror jeg kan ske ved Vedtagelsen af Regeringsforslaget med Ændringer paa det Par enkelte Punkter, hvor jeg tror, Kommissionsforslaget vilde være virksommere og bedre, men jeg vil slutte som de andre Talere med i det hele og store at yde Regeringen al Anerkendelse for, hvad den hidtil har gjort for Sagen. Det maa ikke glemmes, at det er denne Regering, der fik Kommissionen nedsat, og det er denne Regering, der med stort Syn, delvis allerede inden Tiden var saa vidt fremrykket, at Kommissionen kunde afgive Betænkning, har ydet Støtte paa forskellig Maade til Bekæmpelse af Tuberkulose, dels ved den Statsgaranti, der er ind-